

zsigerek mélyvizében
 megüledett hordalék
 városokból kiutált kétlábú zászlók
 sorsa mindig ugyanaz
 hetyke gesztusok öreg bokkrétája
 csillagot virít az asztalok alatt
 hiányok sokadik dimenzióját
 forgatja föl a tegnapi élet
 állnak ősi dachban lemerevedve
 az egykori cselédek
 csak a szalmakazlak vannak mindig úton
 galamb a verandára odatoj
 valami mindig búzlik
 valahol mindig nyit virág
 nagyra nőtt legények zsebében
 magyar falu
 merre nézzen a tehének szarva?
 az eperfáról hull még a levél?
 hűségük beledől szemével az éjszakába
 köldökzsinór véknyúl
 s a gyermek nem remél
 mérnök elfogult
 felezővonalakat nem körzöz a vér
 szarvas nyolcadik bőrét nyúzza
 kanyaroknál dózsa visszanéz
 még mindig szép bikafejekből madár
 hagyja könyveit a magyar parasztságra
 csizmákból kérdőjelek
 menne ki maradna

